

אף הנער הזה התפללתי

קול שמואל

כולל אברכים
שמואל הנביא

משיאות הרה"ג יהודה צדק שליט"א

זמני שבת - לוח ירושלים
הדלקת הנרות: 17:34
צאת השבת: 18:45
רבנו תס: 19:25

פרשת בראשית | עלון מס' 185 | akolshmuel@gmail.com | www.shmuel.org.il

הרה"ג יהודה צדק שליט"א ראש כולל שמואל הנביא

זמני היום בכולל בציון שמואל הנביא זיע"א

04:00-לימוד עד תפילת שחרית בנין החמה
קריאה לציבור לחזק את המניין בנין.

18:00-09:30 לימוד בכולל

13:00-מנחה גדולה

לקבלת העלון במייל הרשמו
akolshmuel@gmail.com

לתרומות, עמותת קול
שמואל, בנק לאומי. מ"ח:
66380035. סניף 905, רמת
אשכול. קוד מוסד 49394

להעברת שמות לתפילה בחינם
דרך כתובת האתר, "כולל קבר
שמואל הנביא"

סיפורי ישועות בציון שמואל הנביא זיע"א.

סיפור 'עמוס' יהודי העוזר לנו לקדם
את העמותה של הכולל הקדוש שבתוך
ציונו הקדוש של שמואל הנביא
זיע"א.

ברגע שהתחלתי לפעול ולעזור לקדם
את העמותה של הכולל שבשמואל
הנביא באורח פלא העמותה של הבית
כנסת שלי שאני גם מטפל בה ברעננה,
לא היה שם ניהול תקין במשך 15 שנה
והגיש למי שצריך בקשה ונעתרו
לבקשתו, מה שלא קורה בדרך כלל כי
צריך להגיש טפסים וקבלות.

אמר: זה כוח תפילתו של שמואל
הנביא זיע"א שעוטר לפני הקב"ה
במידה כנגד מידה ממש...

"כל דעביד רחמנא לטב עביד". כלומר, "כל
מה שהקדוש ברוך הוא עושה - לטובה הוא
עושה", והיה רבי עקיבא מהלך בדרך, והגיע
לכפר אחד. דפק על פתחי הבתים וביקש כי
יארחרוהו ללינת לילה בתשלום, ואיש לא
הסכים להכניסו לביתו. כולם טרקו את הדלת
בפניו. לא הצטער רבי עקיבא, לא איבד
בטחונו בבוראו, ואמר "כל מה שהקדוש ברוך
הוא עושה, לטובה הוא עושה". הלך ללון
במדבר, בפאתי הכפר. והיו עמו תרנגול כדי
להעירו משנתו עם שחר, חמור שרכב עליו,
ונר ללמוד לאורו. בחר לעצמו מקום לינה,
והדליק את הנר ללמוד, בא משב רוח, וכיבה
את הנר. אמר: "כל מה שהקדוש ברוך הוא
עושה, הכל לטובה". שכב לישון. לפתע
שומע הוא קרקורים: חתול התגנב, וטרף את
התרנגול. משך רבי עקיבא בכתפיו ואמר: כל
מה שעושה הקדוש ברוך הוא, לטובה הוא
עושה". ואז נשמעת שאגת אריה, אריה
משחר לטרף זינק על החמור, שיסעו וטרפו.
כל זאת קורה בסמוך לרבי עקיבא ואומר ר'
עקיבא: כל מה שהקדוש ברוך הוא עושה,
לטובה הוא עושה". לאחר כל זאת, שומע
רבי עקיבא קולות קרב ונאקות פצועים,
מצהלות מנצחים ושוועת מנוצחים. כנופיית
שודדים התנפלה על הכפר, ולקחה את
יושבי בשבי כדי למכור לעבדים. לו נענו
לבקשתו, ונתנו לו מקום לינה היה נופל בשבי
השודדים. אילו האיר הנר, קרא התרנגול או
נער החמור, כל אלו היו מזעיקים את
השודדים, ומגלים את מקומו.

אף אנו, במצב בו אנו נמצאים צריכים אנו לראות
את הטוב ואת הניסים. והנה סיפור ששמעתי על
שני חברים שנסעו למסיבה ששם קרה האסון
הנוראי, האחד שומר שבת והשני לא שומר שבת.
השומר שבת אמר לחבירו ביום חמישי כעת
נחזור ולא נהיה פה בשבת. חבירו שלא שמר
שבת ניסה לשכנעו להשאר אך לא עלתה בידו כי
חבירו אמר שהוא שומר את השבת. חבירו היה
תלוי בו כי הגיע איתו ברכב, חזרו לבילי שישי,
ובמוצ"ש שמעו על המאורע רח"ל....

בתיבות הראשונות בתורה מוצאים אנו את
חותמו של הקב"ה - שהוא אמת וחותמו
אמת, שכן סופי תיבות בראשית 'ברא'
אלוהים' - "אמת". יש להתבונן מדוע רמו
הבורא את חותמו חותם - אמת, דוקא בסופי
התיבות ולא בראשם? ביאר בספר אורחות
חיים ("להגאון בעל שבט מוסר"): רמז נפלא
ועצום רמז לנו בזה בורא העולם. והוא -
מעשים רבים מתרחשים בעולם חלקם נראים
טובים לאדם וחלקם רעים לאדם, את
המעשים הטובים מקבל כל אחד בשמחה
ומודה עליהם, ואילו את הרעים מקבל בצער
וביגון ומתערעם עליהם, מדוע? מפני שאין
הוא יודע את סיבת התרחשותם של מעשים
אלו, אמנם אם היה יודע שכל המעשים האלו
הם אך ורק לטובתו ולתועלתו, והכל מאת
הבורא שנאמר בו "אל אמונה ואין עול צדיק
וישר הוא" לא היה מתערעם כלל ועיקר אלא
היה מודה ומשבח.

כפי שאמר דוד "אודך כי עניתני" גם על הענוי
היה מודה לקב"ה, וכפי שאמר חז"ל (נדה
לא.) על הפסוק "אודך כי אגפת [- כעסת] בי
ישוב אפך ותנחמני" (ישעיה יב), אמר רב
יוסף במה הכתוב מדבר? בשני בני אדם
שרצו לנסוע בספינה כדי לסחור, ובעת אשר
רצו לעלות לספינה, נכנס קוץ ברגלו של אחד
מהם ולא יכל לעלות לספינה, התחיל מחרף
ומגדף, לימים שמע שטבעה ספינתו של
חבירו בים, התחיל מודה ומשבח. ולכן רמזה
התורה את ה"אמת" בסופי התיבות ולא
בראשי התיבות, לומר לך שבתחילה אין
ניכרת האמת, אבל בסופו של דבר האמת
תתגלה. וכפי שמצינו מעשה בגמרא, (ברכות
ס:) ברבי עקיבא שהיה רגיל לומר:

חידושים על הפרשה

"בראשית"

אותיות ברא תיש רמז לאילו של יצחק שנברא מששת ימי בראשית.

למה לא נברא האדם עם כנפים?

הגאון רבי יעקב חגיז בספרו שו"ת הלכות קטנות (ח"א סי' רכג) נשאל למה לא נברא האדם עם כנפים, והרי חז"ל סנהדרין (צב:) אמרו שלעתיד לבוא הקב"ה עושה כנפים לצדיקים, אם כן למה מתחילה לא נברא האדם עם כנפים כנשר וכיונה. ומצינו אף לדוד המלך (תהלים נה, ז) שנשא בתחינותיו: "ואומר מי יתן לי אבר כיונה אעופה ואשכונה, הנה ארחיק נדוד אליו במדבר סלה". והשיב, כדי שלא יהיה קל לדבר עבירה, כי עתה שאין האדם קל כנשר, בעת שילך ברגליו לחטוא רגליו יעכבוהו ויחזור יצרו צעדי אונן ותשליכוהו עצתו גם בדרך כשהסכל הולך. עוד מתרץ, שלא ברא הקב"ה לאדם כנפים כדי שיהיה לאדם שכר פסיעות כשהולך לדבר מצוה, לקבל שכר על כל פסיעה ופסיעה. אולם לעתיד לבוא שכבר לא יהיה לאדם יצר הרע ולא יהיה שכר ועונש, יעשה הקב"ה כנפים לצדיקים. וע"ע בספר אשכול יוסף (מערכת ב).

ששת העקרונות ביהדות

כותב הגר"א בתחילת ספרו "אדרת אליהו" תיבת "בראשית" היא ר"ת של ששת עקרונות היהדות: ב'טחון, ר'צון ה', א'הבה, ש'תקה, י'ראה, ת'ורה.

הזרועות של אדם הראשון לא היו באותה עצה

בספר "אדרת אליהו" להגאון רבינו יוסף חיים (בראשית) הביא מספר עשרה מאמרות לרמ"ע מפאנו: שאדה"ר שאכל מעץ הדעת טוב ורע, הזרועות שלו לא היו באותה עצה דלא כתיב לקיחה באדם אלא אכילה בלבד ולא יותר כי לא רצו הזרועות להתפשט ולא הידיים להפתח והאצבעות ליגע באותו פרי ולז"א אין הקב"ה מביא תקלה על ידי צדיקים ידיו דייקא וזהו הטעם שהכהנים כשמברכים את ישראל היו נושאים כפיהם כי הידיים הם מסוגלים ומזומנים לברכה כי הם לא חטאו כאמור שהידים זכאים ויבא זכאי עכ"ד. והוסיף רבינו יוסף חיים שבזה יובן בס"ד מ"ש ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו יינו דייקא שלא חטאו ובה אז כוננה עלינו, ובה יובן בס"ד ודוד מנגן ביד כי דוד הע"ה הוא גלגול אדה"ר ובה לתקן הפגם שלו ולכן אמר מנגן ביד כי ידיו לא חטאו.

שומר מצוה לא ידע דבר רע

מקשה המהר"ל כיצד זה עלתה בידו של קין רציחתו של הבל, והלא כידוע שומר מצוה לא ידע דבר רע? אלא, הבל לא התעורר להביא את קורבנו, אלא לאחר שראה את קין נוהג כך, כלשון הפסוק: "והבל הביא גם הוא" כטפל לקין. מצוה כזאת שאינה מהתעוררות עצמית לחפש את הטוב, אלא מגורמים חיצוניים, אין בכוחה להגן על האדם.

פניני הלכה בפרשה.

בפרשה: "ויאמר אלהים יהי מאורות ברקיע השמים וגו' (א, יד). ובשאלה: האם יש איסור בציורי חמה ולבנה שתניקות עושין.

תשובה: אם יש ממש דמיון להלבנה והחמה, שאנשים גדולים יאמרו שהוא צורת חמה ולבנה, יש לאוסרם לאלו שבאו לחינוך, אבל וודאי שהוא רק כשיש דמיון ממש, שרוב תינוקות לא שייך שיעשו כן, ואם לא אינו כלום. אלא, שלא טוב ללמד.

מקור הדין: הנה מן השורש ביו"ד (סי' קמא ס"ד) כתב, צורת חמה ולבנה וכוכבים אסור לעשות בין שוקעות בין בולטות. ומקורו במסכת ר"ה (כד). אהא דתנן, דמות צורת לבנה היו לרבן גמליאל בטבלא, ופרץ בגמרא, ומי שרי, והכתיב לא תעשון אתי, לא תעשו כדמות שמש, ומסיק שאין ר"ג רעבד להתלמד, דכתיב לא תלמד לעשות, אבל אבל למד להבין ולהורות. ע"ש. והמהר"ם אלשיך בחשוכה (סי' עז) כתב, דאין חילוק בין צורה שלמה לחצי צורה, ולכן העלה שאסור לצייר הלבנה אפילו קצת מן העיגול כמו שנראית בתחלת חידושה, ואע"פ שבמרום היא שלימה גם בתחלת חידושה, אלא שלמראה עינינו אינה נגלית כולה ונראית פגומה מ"מ אסור לציירה, ולהכי פריך שפיר הש"ס על מה שהיו לר"ג צורות הלבנה, אף שלברוק העדים די בצורות חצי לבנה וכו'. ע"ש. וכן כתבו בשו"ת מהרימ"ט (יו"ד סי' לה), ובפני יהושע (ר"ה כד:), ובשואל ומשיב קמא (ח"ג סי' צא), וכן העלה בשו"ת עמודי אש (סי' טז אות ב), וזה שלא כדברי האור יקרות (דף כ ע"א), ורב פעלים (ח"ד יו"ד סי' י) שעמד בשאלה מה שפירש רש"י (יהושע כד ל), בתמנת סרח, ובמקום אחר קוראה תמנת חרס, על שם שהעמידו תמונת חמה על קברו, לומר זהו שהעמיד החמה, שנאמר שמש בגבעון דום, והוא מלשון האומר לחרס ולא יזרח. וכל העובר על יד המצבה, אומר, חבל על צדיק זה שהגדיל לעשות כן, ומת. ע"ש. ואין הותר להם לעשות תמונת חמה, והלא בין שוקעת בין בולטת אסור. ותיירץ ע"ז הרב פעלים שצורת החמה שעשו על קברו, לא היתה שלימה כצורת חמה ממש, אלא חיסרו מן החמה מעט, וכדק"ל לגבי צורת אדם דראש בלא גוף שרי.

ובספר הליכות עולם (פרשת מסעי עמ' רפו) לא נחית בתירוץ של הרב פעלים מאחר דכל הפוסקים הנ"ל בפשטות כתבו לאסור אפילו קצת מן עיגול השמש. ולכאורה היה נראה ליישב הקושיה ע"פ המהר"ם מרוננבורג שבמדרכי (פרק כל העלמים), דס"ל שצויר ע"י צבעים פשוט להתיר, כיון דלית בהו ממשא כלל, ואע"פ ששוקע אסור, צויר בצבע מותר. וכך היתה צויר השמש שעל קברו של יהושע. אלא שזה שלא כדברי הרמב"ם והראב"ד ושכן כתב בשו"ת דברי יוסף אירגאס (סי' שלדעת הרמב"ם צויר בצבע דינו כשוקע. אי נמי יש לומר כדברי הריטב"א בחידושי לע"ז (מג: ד"ה התם בחוטמו בולט), שדמות חמה ולבנה אינם אסורים אלא כבולטים, וכן בדיון, שסתם חמה ולבנה ומולות נראים למראית העין כבולטים. ולענין הלכה בדבר התינוקות שמצייר בדין ובצבע צורת לבנה וחמה. אם יש ממש דמיון להלבנה והחמה, שאנשים גדולים יאמרו שהוא צורת חמה ולבנה, יש לאוסרם לאלו שבאו לחינוך. אבל וודאי שהוא רק כשיש דמיון ממש, שרוב תינוקות לא שייך שיעשו כן, ואם לא כן אינו כלום. ולמה לנו ללמד, כיוון שכשיוכלו לצייר היטב נאסור להם.

הצדיק שהבטיח להתפלל בעדכם שנאמר (שמואל א, יב) "גם אני חלילה לי מחדל להתפלל בעדכם"

אנו מזמינים אתכם לזכות להיות שותפים במפעל העצום ולעשות כבוד לצדיק "שמואל הנביא זיע"א באחזקת אברכים בציורו הקדוש כמ"ש בגמרא (ב"ק טז). "כבוד גדול עשו לו במותו יותר מבחייו שהושיבו ישיבה על קברו" וכן לשמירת המקום ולחיזוק המקום ואלפיי חיילים ואנשים המגיעים למקום ומניחים תפילין מדי יום. מתפללים בעדכם לכל הישועות:

0534100025

הרב אליהו צדק

סופר סת"ם ירא שמיים: ספרי תורה, תפילין, מזוזות, מגילות יוד"יקה ועוד. לרכישה: 0542150287

להוראת קבע לכולל הקדוש ולתפילות, בפלאפון: 0527335192

"יש הקונה את עולמו בשעה אחת"

הצטרפו למפיצי העלון ויהיו שותפים לזיכוי הרבים. שם להקדשה בעלון למסירת שמות, תרומות והקדשות

טל: 0549031093